

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes uzruna labdarības akcijas “Labā zvaigzne” noslēgumā Melngalvju namā, 2000.gada 6.janvārī

Cienītās dāmas, augsti godātie kungi!

Man ir prieks jūs sveikt šajā Zvaigznes dienas pasākumā, ko arī dēvē par Treju kungu dienu jeb citās zemēs par Triju karaļu dienu. Jūs atcerēsieties, ka tā ir diena, kad trīs gudrie no austrumiem vai trīs karaļi no austrumiem devās ceļā uz Betlemi, sekodami Betlemes zvaigznei, un nesa līdzī dārgākās dāvanas, kas tajos laikos bija pazīstamas – dārgas eļļas un svaidāmās zāles.

Šī zvaigzne, kas atmirdz pie debesīm kā zīme, ka ir laiks dot dāvanas, tā ir zvaigzne, kas ir iemirdzējusies sirdī ikkatram, kas sēž šajā telpā, un tā ir izpausme tam, kas cilvēku būtībā varbūt ir pats cilvēciskākais. Tā ir īpašība, kas cilvēku atšķir no zvēra, kas zin tikai pārdzīvošanas un izdzīvošanas instinktus, kas mums, protams, arī kā bioloģiskām būtnēm, visiem piemīt. Bet cilvēks nav tikai dzīvnieks, viņam ir arī gars un dvēsele, un pie šīm cilvēciskākajām īpašībām pieder spēja iejusties savā līdzcilvēkā un jūtās, izjust viņa sāpi un vajadzību, izjust cilvēka mīlestību, izjust savu identificēšanos ar savu brāli un māsu cilvēcībā.

Tajā brīdī, kad cilvēks izjūt sevī šo impulsu palīdzēt, atbalstīt, dāvināt, tajā brīdī viņš kļūst trīs gudrajiem vai trīs karaļiem līdzīgs. Tas ir cēlums, kas piemīt dāvēšanas un dāsnuma žestam, tur ir kaut kas no karaliskā. Bet visvairāk par visu tur ir mīlestība, kas mudina cilvēku dalīties ar to, kas viņam piemīt. Tas ne tikvien vairo gaismu un mīlestību pasaulē, bet Dievs to viņam arī atmaksā – dots devējam atdodas, tā maize, ko mēs metam uz ūdeņiem, atnāk mums atpakaļ simtkāršoti.

Šeit, jūsu starpā, nav ne zvaigžņu pētnieku, ne karaļu, te ir ļaudis gan jauni, gan veci, gan bagāti, gan nabagi, no visām profesijām un no visām Latvijas malām. Man prieks par to, ka šis dāsnums, kas iemīt cilvēku sirdīs, mājō mūsu vidū, ka tas mājō mūsu zemē un valstī, un tas ir tas, kas palīdzēs mums pārtapt un izaugt kā sabiedrībai.

Viss sākas ar cilvēku, viss sākas cilvēka sirdī. Un ir jauki, ka esam šeit pulcējušies, lai pateiktos tiem, kas ir no sevis dāvājuši. Viņi ir dāvājuši vispirms no savas uzmanības, ir dāvājuši to, ka ir spējuši saklausīt, sadzirdēt, saredzēt sava tuvākā vajadzību vai sāpi. Tas ir pats pirmais un svarīgākais. Un dažkārt pietiek tikai ar to – uzklaut otrū, viņu sadzirdēt, likt viņam manīt, ka viņš ir saredzēts, ka mēs vērtējam viņa esamību, ka viņš kaut ko mums nozīmē. Un, ievērojot viņu, mēs arī iegūstam paši savu pašapziņu, ka ar to, ko mēs darām, esam pasaulē kādam vajadzīgi.

Dāvāt var ne tikai savu uzmanību, dāvāt var savu darbu, savu palīdzību, savu padomu, savus materiālos līdzekļus, to var dāvāt privātpersonas, to var dāvāt organizācijas, var dāvāt mazas un lielas firmas, var dāvāt katrs, kuram ir kaut kas, ko dāvināt. Nav jābūt karalim vai lieluzņēmējam, katram cilvēkam kaut kas no savas sirds bagātības ir ko dāvāt citiem. Un paldies mēs sakām visiem, kas sevī to ir izjutuši, jo arī pateikt paldies pieder pie cilvēka dvēseles viscēlākajām īpašībām. Mēs sakām jums šodien oficiālu paldies, mēs pievienojamies tiem, kas jūs ir izvirzījuši ir atcerējušies. Gribētu novēlēt jums katram, lai mēs vienmēr atcerētos visus tos, kas mums ir jebkad mūžā palīdzējuši, tad mēs apzināsimies, ka esam vienmēr garā bagāti ar to, ka esam kādreiz kādam bijuši vajadzīgi, mēs esam bagāti ar visu to, ko kādreiz no kāda esam saņēmuši. Paldies jums visiem šajā

skaistajā Zvaigznes dienā!